

It's my right Maggie Boogaart

Vurige cello versterkt dansbetoog voor de vrouw

20 september 2006 – Recensie door Veerle Desmedt

Choreografe Maggie Boogaart vond de inspiratie voor haar nieuwste solodansvoorstelling tijdens een reis in Senegal. De onbekende cultuur confronteerde haar met haar eigen vooroordelen. Dit was de aanzet tot 'It's my right', dat de rechten van de vrouw centraal stelt. Geen vernieuwend thema, maar de excentrieke uitstraling van Boogaart en de indringende celloklanken van Tjakina Oosting maken het stuk tot een sensitieve belevenis.

Ze draagt een rood kittig jurkje en hoge hakken. Met haar lange atletische lijf en een bos met zwierige rode krullen vult Boogaart de theatervloer van het Muiderpoorttheater totaal. Ze is een fascinerende verschijning. Het ene moment als een spannende en energieke dame met een iets te verrukkelijke glimlach, het andere moment gewrongen in een keurslijf vol wanhoop en onzekerheid. De voorstelling gaat over omgangsvormen met en keuzemogelijkheden voor vrouwen. Beide kunnen wereldwijd verbeterd worden. Niet alleen in verre windstreken, maar ook in ons eigen land en omringende buurlanden. Boogaart heeft 26 vrouwen geïnterviewd die in Nederland leven, maar een ander moederland hebben. Vrouwen uit onder andere Turkije, Italië, Suriname, China, Kongo, Duitsland en Spanje met een eigen verhaal: de strijd tegen genitale verminking, tegen de machocultuur en tegen het verliezen van de zeggingskracht over je eigen lichaam.

De stemmen van deze vrouwen zijn een rode draad door de hele voorstelling. Boogaart vertaalt deze naar dansbewegingen: sterk en vrouwelijk of juist onderdrukt, belemmerd en hunkerend. Jasper de Beer en Rimer Veeman componeren de stemmen tot een muzikaal geheel door deze dan weer in echovorm, dan weer fluisterend en dan weer schel te laten klinken. Helaas worden de stemfragmenten te snel afgewisseld en kost het veel concentratie de teksten echt binnen te laten komen.

Halverwege zakt de voorstelling in, omdat Boogaart vanuit haar grote expressieve bewegingen steeds blijft terugvallen in beklemming. Het wondermiddel hiertegen is de opkomst van celliste Tjakina Oosting, die met haar indrukwekkende instrument de boel weer opschrikt. De interactie tussen danseres en celliste vergroot de spanningsboog. Boogaart hangt haar jurkje op een hangertje en daarmee gooit zij haar ballast van de schouders en krijgen energieke en dierlijke krachten meer ruimte. Deze dynamiek vertaalt zich naar steeds rauwere elektronische composities, waar Oosting gretig haar cello op loslaat. Een waar genot voor het oor.

Naast dans, tekst en muziek is er in een onopvallend hoekje van de tribune nog een andere kunstenaar aan het werk. Met zijn penseel en houtskoolkrijt volgt Edgar Jansen de danseres op de voet. Vliegenvlug gaat hij door zijn witte vellen heen. Een expressieve collage in het theatercafé is het verrassende resultaat en geeft de bezoekers een visueel toetje na de

voorstelling.

Bij deze voorstelling is een educatief project ('Meiden van nu!') ontwikkeld. Ook verzorgt Boogaart de workshop 'Feel the Spirit!' voor vrouwen en meiden. Voor meer informatie: www.dragonproductions.nl.

Foto: Bokkie Vink

Gezien:

'It's my right', Maggie Boogaart

15 september 2006, Muiderpoorttheater, Amsterdam